

РЕШЕНИЕ

№ 4567

гр. София, 29.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 15-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА

при участието на секретаря Б.В.И.П.
като разгледа докладваното от СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА Административно наказателно дело № 20221110205170 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба на П. К. Б., ЕГН *****, срещу Наказателно постановление № 21-4332-028143/21.02.2022 г., издадено от Началник Сектор към ОПП – СДВР, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание "глоба" в размер на 30,00 лева за извършено административно нарушение по чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

В жалбата се сочи, че атакуваното наказателно постановление е незаконосъобразно поради неправилно и превратно тълкуване на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Конкретно се поддържа, че в случая са допуснати нарушения на разпоредбите на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, чл. 43, ал. 1, т. 3, т. 4 и т. 6, както и чл. 57, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ЗАНН. Излагат се и аргументи, че на процесната дата е бил организиран национален протест на пътно-поддържащите фирми, поради което жалбоподателят, заедно със свои колеги, тръгнал от гр. Пловдив към гр. София, за да вземе участие в протеста. Сочи се, че в началото на бул. "Цариградско шосе" на влизане в гр. София, колоната от товарни автомобили била спряна от полицейски служители, след което същата била съпроводена от патрулни полицейски автомобили до центъра на гр. София, където

автомобилите били паркирани, за да вземат водачите им участие в организирания протест. Твърди се, че жалбоподателят изобщо не е имал съзнанието, че извършва нарушение, тъй като е следвал движението на полицейския патрулен автомобил, който е осигурявал придвижването на колоната от товарни автомобили до мястото на протеста. Маршрутът, по който преминала колоната от товарни автомобили бил избран от полицейските служители, които следвало да упражнят необходимата превенция за безопасност на движението. Мястото на твърдяното нарушение се намирало по средата на маршрута, организиран за товарните автомобили от органите на Пътна полиция, като по време на движението си водачите са следвали посоката на движение и маршрута на колоната, определен от контролните органи. Ето защо, вмененото във вина на жалбоподателя нарушение било несъставомерно от субективна страна.

В условията на алтернативност се отправя искане за приложение на чл. 28 от ЗАНН и определяне на нарушението като маловажно такова.

По посочените съображения се счита, че нарушението е несъставомерно от обективна и субективна страна и се иска отмяна на атакуваното наказателно постановление.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не изпраща процесуален представител. В ангажирано по делото писмено становище и допълнително такова от адв.К. Б., с доказателства по делото за надлежно учредена представителна власт, жалбата се поддържа изцяло по изложените в същата съображения. Претендират се разноски.

В съдебното заседание административнонаказващият орган, редовно призован, не изпраща процесуален представител и не изразява становище по основателността на жалбата.

От събраните писмени и гласни доказателства, съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

С Акт за установяване на административно нарушение бланков № 363996/02.12.2021 г., съставен от мл. автоконтрольор при ОПП- СДВР –св. Р. И. С. е констатирано, че на 12.10.2021 г. около 06:52 часа в гр. София по бул. "Цариградско шосе" жалбоподателят П. К. Б., като водач на товарен автомобил XXXXXXXXXX регистриран на фирма "XXXX" ЕАД се движел с посока на движение от бул. "Александър Малинов" и в началото на мост на 04

километър извършил следното нарушение - навлязъл и се движел след пътен знак "В-4", разположен в началото на моста на 04 км.

Нарушението било квалифицирано от актосъставителя по чл. 6, т. 1 от ЗДвП. В акта било отбелязано, че същият е съставен по преписка № 513-р-88724/15.10.2021 г.

Актът бил предявен на жалбоподателя П. К. Б. на 07.01.2022 г., който след като се запознал със съдържанието му, го подписал без възражения.

В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН също не било депозирано писмено възражение срещу констатациите в съставения АУАН.

Въз основа на горепосочения акт било издадено атакуваното в настоящото съдебно производство НП № 21-4332-028143/21.02.2022 г., издадено от Началник Сектор към ОПП – СДВР, с което жалбоподателят е санкциониран с налагане на "глоба" в размер на 30 (тридесет) лева, на основание чл. 183, ал. 3, т. 5, предл. 1 от ЗДвП за извършено нарушение по чл. 6, т. 1 ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка съдът приема за безспорно установена от писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН – АУАН № 363996/02.12.2021 г., трудов договор № 94/17.09.2019 г., справка – картон на водача, докладна записка по преписка рег. № 513р-87617/12.10.2021 г. по описа на СДВР, писмо до началника на ОПП-СДВР от началник на МВР, сектор "Масови мероприятия" рег. № 513р-88725/15.10.2021 г., справка за лице от АИС"БДС", справка за собственост на МПС, снимка от видеонаблюдение от 12.10.2021 г. в 06:52:51 часа, Заповед № 8121К-13318/28.10.2019 г. и Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на МВР, Справка от Столична община, Дирекция „Управление и анализ на трафика“, ведно с копие от проект за организация на движението на бул. „Цариградско шосе“ в участъка между ул. „Акад. Георги Бончев“ и бул. „Александър Малинов“, Уведомление до кмета на Столична община, Дирекция „Сигурност“ по чл. 8 и чл. 11 от Закона за събранията, митингите и манифестациите, съгласувателно писмо на Столична община, план – разстановка на силите и средствата на МВР, ангажирани по обезпечаване на сигурността, охраната на обществения ред и организацията на движението преди, по време и след приключване на протестно мероприятие на територията на гр.София на 12.10.2021 г.; както и от гласните

доказателствени средства – показанията на свидетеля актосъставител Р. И. С..

Съдът се довери на заявеното от свидетеля–актосъставител С., че АУАН е съставен на база снимков материал, изпратен от Столична община в СДВП - ОПП.

От приложеният по делото доказателствен материал, в това число докладна записка по преписка рег. № 513р-87617/12.10.2021 г. по описа на СДВР се установява, че за организирания протест на 12.10.2021 г. в Столична община е получено уведомление, като за мероприятиято е издадено съгласувателно писмо от СО с рег. № 513000-58986/12.10.2021 г., както и Заповед за организация на движението, престоя и паркирането на ППС, с № СОА21-РД95-495/11.10.2021 г.

От приложеното към материалите на делото писмо от ВПД началник на сектор "Масови мероприятия" в СДВР се установява, че за обезпечаване сигурността, охраната на обществения ред и организацията на движението преди, по време и след приключване на мероприятиято е изготвен план – разстановка на силите и средствата от МВР, рег. № 513р-87162/11.10.2021 г., съгласно която охраната е осъществявана поэтапно от 05:30 часа. Около 06:05 часа на бул. "Цариградско шосе" при парк "Враня" са започнали да пристигат първите камиони за участие в протеста, които са били записвани в Доклад за проверени лица и превозни средства, Приложение 7 към чл. 33, ал. 2, т. 3 от Инструкция № 8121з-929/02.12.2014 г. за патрулно –постовата дейност от служители на ОСПС-СДВР. От 06:30 часа до 07:45 часа товарните автомобили са се придвижвали от сборния пункт до мястото на провеждане на протеста и са паркирали по бул. "Цар Освободител" в участъка от ул. "Г. С. Раковски" до кръстовището с бул. "Княз Ал. Дондуков". Около 11:55 часа товарните автомобили са започнали да напускат района на мероприятиято по бул. "Цар Освободител" и бул. "Княз Ал. Дондуков".

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата съдът намира, че същата е процесуално допустима, тъй като е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, изхожда от легитимирано лице и е срещу административнонаказателен акт, който подлежи на въззивно съдебно обжалване. В тази връзка следва да се отбележи, че към материалите на делото не са приложени писмени

доказателства относно датата и начина на връчване на обжалваното наказателно постановление на жалбоподателя. В жалбата се твърди, че същото е връчено на жалбоподателя на 21.03.2022 г., а в писмото, с което административнонаказателната преписка е изпратена в съда е отбелязано, че НП е връчено на жалбоподателя на 21.03.2022 г. от служители на ОДМВР – Първомай.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, в настоящото производство районният съд следва да провери законността на обжалваното НП, т. е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон.

В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в рамките на тяхната материална и териториална компетентност. При съставяне на АУАН и издаване на НП са спазени сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, като е налице и редовна процедура по връчването им на жалбоподателя.

На следващо място, настоящият съдебен състав намира, че при издаване на обжалваното НП е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване правото на защита на нарушителя.

Съгласно разпоредбите на чл. 42, т. 5 ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН както АУАН, така и НП следва да съдържат посочване на законовите разпоредби, които са били нарушени.

В процесния АУАН е посочено, че с действията си на 12.10.2021 г. жалбоподателят П. К. Б. е нарушил разпоредбата на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

Разпоредбата на чл. 6, т. 1 от ЗДвП е бланкетна и предвижда задължение за участниците в движението да съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Издавайки обжалваното НП административнонаказващият орган е приел, че жалбоподателят навлиза и се движи след пътен знак "В-4". Никъде в текста на НП обаче не е посочено кой е нормативният акт и конкретният текст, който вменява задължение на участниците в движението да съобразяват движението си с пътните знаци и пътната маркировка. Разпоредбата на чл. 6, т. 1 от ЗДвП не посочва при какви конкретни пътни знаци, какви действия следва да извършат

участниците в пътното движение и в частност - водачите на ППС.

Съгласно чл. 14, ал. 1 от ЗДвП, Министерът на регионалното развитие и благоустройството съвместно с министъра на вътрешните работи и министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията определят с наредби условията и реда за използване на пътните светофари, пътните знаци, пътната маркировка и другите средства за сигнализиране при организиране на движението по пътищата, отворени за обществено ползване, като такъв подзаконов нормативен акт представлява Наредба № 18 от 23 юли 2001 г. за сигнализация на пътищата с пътни знаци. Така бланкетът на чл. 6, т. 1 ЗДвП се допълва от друга разпоредба, която посочва конкретните правила за поведение на водачите на ППС при наличие на поставен конкретен пътен знак. Както вече беше посочено, в чл. 57 ЗАНН са изчерпателно изброени реквизитите на наказателното постановление, като в т. 6 е предвидено посочването на "законните разпоредби които са били нарушени виновно". Като не е посочил конкретната норма, въвеждаща задължение за водачите на товарни автомобили да не навлизат в конкретен пътен участък и не е поясnil с число допустимата максимална маса в тонове (ако такава е била указана с пътен знак), АНО не е изпълнил задължението си да посочи точната правна норма, която е била нарушена и която посочва съответното задължението на водача на товарния автомобил.

Непосочването на точната разпоредба, която е нарушена или посочването само на бланкетната норма е винаги съществено процесуално нарушение, защото засяга правото на защита на санкционираното лице да узнае какво точно нарушение му е вменено и кои текстове от закона и подзаконовите нормативни актове са предвидили за него задължения, които той не е изпълнил. Санирането на нарушението на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН не е възможно на този етап от производството и има за последица единствено отмяна на обжалваното наказателно постановление.

На следващо място и за пълнота на изложението съдът намира за необходимо да посочи, че фактическата обстановка, описана в АУАН и впоследствие в издаденото НП, е непълна и не кореспондира с отразеното в докладна записка по преписка № 513р-87617/12.10.2021 г. по описа на СДВР, въз основа на която именно преписка е съставен и АУАН срещу жалбоподателя. От писмените доказателства по делото безспорно се

установява, че движението на товарните автомобили на процесната дата от 05:30 часа е било организирано и охранявано от полицейски служители, съгласно изготвен план – разстановка на силите и средствата от МВР, рег. № 513р-87162/11.10.2021 г., като от 06:05 часа товарните автомобили са се придвижвали по бул. "Цариградско шосе" от сборния пункт при парк "Враня" до мястото на провеждане на протеста. Ето защо, съдът споделя аргументите в жалбата, че дори да се приеме, че жалбоподателят като водач на ППС – товарен автомобил "МАН" е осъществил от обективна страна състава на вмененото му във вина нарушение, то същото е несъставомерно от субективна страна. Жалбоподателят е управлявал товарния си автомобил в колона от автомобили, които са се придвижвали под организацията и ръководството на полицейски патрул, същият не е избрал сам маршрута си от сборния пункт на автомобилите до мястото на протеста, поради което и поведението му е несъставомерно от субективна страна.

Предвид всичко гореизложено съдът приема, че неправилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя за извършване на нарушение по чл. 6, т. 1 от ЗДвП, поради което обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено, като незаконосъобразно.

Предвид отмяната на атакуваното наказателно постановление, искането на въззивника за присъждане на направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение се явява основателно по аргумент на действащата към датата на изготвяне на настоящия съдебен акт разпоредба на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН. Видно от приложените договор за правна защита и съдействие и списък със разноски, на адв. Б. от АК-Пловдив е заплатен хонорар в размер на 150 лева за изготвяне на жалба и писмено становище, който хонорар отговаря на стандартите в разпоредбата на чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В тази връзка, в полза на П. К. Б. следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 150 лева, платими от СДВР.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 21-4332-028143/21.02.2022 г.,

издадено от Началник Сектор към ОПП – СДВР, с което на жалбоподателя П. К. Б. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 30,00 лева за извършено административно нарушение по чл. 6, т. 1 ЗДвП.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на П. К. Б., ЕГН *****, сумата в размер на 150,00 (сто и петдесет) лева - представляваща адвокатско възнаграждение за процесуално представителство на въззивника по настоящото дело.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град на основанията, предвидени в [Наказателно-процесуалния кодекс](#), и по реда на [глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс](#).

Съдия при Софийски районен съд: _____